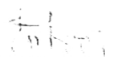

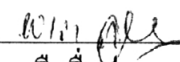
ไพโรจน์ หน่ยมี 2550: ความคิดเห็นของผู้เพาะเลี้ยงจระเข้ที่มีต่อนโยบายการค้าสัตว์ป่า
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้) สาขาการบริหารทรัพยากร
ป่าไม้ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รองลาภ สุขมาสรวง, Ph.D. 99 หน้า

การศึกษาความคิดเห็นของผู้เพาะเลี้ยงจระเข้ในประเทศไทย ต่อนโยบายการค้าสัตว์ป่า
ดำเนินการโดยใช้ฐานข้อมูลที่กรมประมง ได้เก็บรวบรวมไว้ในปี พ.ศ. 2549 ร่วมกับการใช้
แบบสอบถามเพื่อศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมบางประการของผู้เพาะเลี้ยงจระเข้ นอกจากนี้
ได้ศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่างๆที่มีต่อนโยบายการค้าสัตว์ป่า และทำการเปรียบเทียบ
ระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันนั้นให้เป็นตัวแปรอิสระ ต่อนโยบายการค้าสัตว์ป่าที่เป็นตัวแปร
ตาม โดยพิจารณาเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษาที่ได้จากตัวอย่างจำนวน 186 ตัวอย่าง จากจำนวนผู้เพาะเลี้ยง 639 ราย แสดง
ให้เห็นว่า ผู้เพาะเลี้ยงจระเข้ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุในช่วงระหว่าง 36 – 45 ปี ส่วนใหญ่สำเร็จ
การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงจระเข้น้อยกว่า 5 ปี ผู้เพาะเลี้ยง
จระเข้ที่ได้จากตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่ามิได้วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงเพื่อขุนให้โต ฟาร์มส่วนใหญ่ไม่
มีนักวิชาการสัตวบาล หรือสัตวแพทย์เป็นที่ปรึกษาประจำฟาร์ม และยังพบว่าผู้จัดการฟาร์มส่วนใหญ่
มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับนโยบายการค้าสัตว์ป่าของประเทศน้อย

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของเจ้าของฟาร์มต่อนโยบาย
การค้าสัตว์ป่าเป็นไปในด้านที่ดี โดยได้ผลคะแนน 3.69 จากคะแนนเต็ม 5.00 ปัจจัยที่มีผลต่อความ
คิดเห็นของเจ้าของฟาร์มที่มีต่อนโยบายการค้าสัตว์ป่าของประเทศ ได้แก่ ระดับการศึกษา และ
พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับนโยบายการค้าสัตว์ป่าของประเทศ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องนี้
ในขั้นต่อไป ตลอดจนแนวทางในการจัดการเรื่องกฎระเบียบ ที่จกเอื้ออำนวยให้เกิดการเพาะเลี้ยง
จระเข้ให้กว้างขวางเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ได้เสนอไว้ในการศึกษานี้

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

25 / 7 / 2550